

EL MEU LLOC PREFERIT DE CATALUNYA

LA Cerdanya



Marimer Pérez

“El paisatge em va semblar màgic”

OLGA VALLEJO

Fa nou anys, la doctora Marimer Pérez, fundadora i directora del centre integral de salut i cura de la dona WoMer, va anar per primera vegada a la Cerdanya. “El paisatge em va sorprendre, no l’havia vist mai”, explica. “Per a una madrilenya com jo, que vinc de paisatges d’interior, aquestes muntanyes rodejades de tanta vegetació semblen màgiques”. La ginecòloga i obstetra vincula la Cerdanya a moltes primeres vegades d’experiències agradables que després han marcat la seva vida.

Aquella primera visita coincidia amb l’inici de la relació amb la seva parella, el Jorge. Llavors també va conèixer el Thor i el Quercus, els gossos de muntanya dels Pirineus, que ja han mort, però amb els quals va fer infinitat de passejades i va descobrir molts dels indrets per on segueix anant, ara amb el Coffee, que és de la mateixa raça. “A més, per aquí pots entrar a la majoria de locals amb gossos, que ho facilita tot bastant”.

Aprofiten per anar-hi els caps de setmana, i si poden també fan els ponts, “sempre que els parts ho permetin”, apunta, i recorda que més d’un cop han hagut de sortir de pressa cap a Barcelona i deixar-ho tot com estava a ca-

sa perquè hi havia un part: “Ja passa, això, que no pots marxar gaire lluny, mai saps quan pot haver-hi una urgència. És la vida d’una obstetra”.

El verd, el clima amb la fresca a la nit o que de cop cai-gui un ruixat, la neu a l’hivern, aprendre a esquiar o la llar de foc, són algunes de les coses que associa a la Cerdanya i que tant li agraden. També l’enamoren l’olor de natura i el silenci. “És una desconexió propera, sense ser un lloc recòndit, i molt real”, afirma. “Aquí, el Coffee no ha d’esquivar cotxes ni parar als semàfors, i pot passejar lliure”. També és un lloc que convida a practicar esport a l’aire lliure, els camins estan condicionats, les rut-tes ben indicades i es pot triar entre els diversos nivells de dificultat. “Faig molta bici. Això de no haver de tan-car-te a llocs per seguir una rutina d’exercici em sembla meravellós. I amb l’esquí progresso adequadament, m’he atrevit amb alguna pista vermella”, diu satisfeta.

Ara que porta mitja vida vivint a Catalunya no li sorpren tant, però al principi li cridava l’atenció que la majoria de barcelonins feien vacances als mateixos llocs, la Cerdanya i la Costa Brava. Això suposa que es troba un munt de pacients al supermercat de Puigcerdà, i reconeix que li resulta pràctic: “Tenim molt bona relació. Cada passadís es converteix en un espai de reunió improvisat, és fantàstic. Al súper quedem per anar a sopar”. —